

[Arne Jensen]

fiskeripolitik, og hvis ikke hr. Svend Heiselberg kan finde ud af det, kunne der måske være anledning til, at hr. Svend Heiselberg spurgte sin udenrigsminister og eventuelt, hvis hr. Svend Heiselberg vil tage sagen alvorligt, også tog et tjek i Landbrugsraadet, for der er faktisk nogle interesser, der her står på spil.

Jeg har ikke slået meget på det i første omgang, men når man indtager den attitude, er vi nødt til at sige det med rene ord.

Jeg føler også anledning til at takke hr. Larsen-Ledet. Der blev sagt nogle helt tydelige ting om, hvor uheldig en sag det var for det danske erhvervsliv, og at man må tage fat på det. Det samme sagde hr. Lysholm Christensen, og det var derfor, jeg startede med at sige, at det, der tegner sig, faktisk er en henstilling til fiskeriministeren om at tage denne sag alvorligt. Det bør fiskeriministeren også gøre i anden sammenhæng. Hvis jeg må citere ganske kort fra Vestkysten, som er ministeren bekendt, fra 22. februar 1990, hvor der var en stor overskrift, hvor der stod: »Norsk vrede over dansk laksefiskeri«.

Sådan opfattes det, der foregår som dansk laksefiskeri, uanset om man er registreret i Polen eller Bahamas, eller hvor i verden det end er. Derfor er problemet mere alvorligt end som så, og derfor synes jeg, ministeren skulle tænke sig en lille smule om, inden man bare afviser et forslag. Socialdemokratiet vil fortsat arbejde for at finde det flertal, som rent faktisk er til stede i denne sal.

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Jeg vil gerne indledningsvis sige til hr. Arne Jensen, at nu er det jo ikke mig, der i sin tid har afgjort, at det var EF, der skulle undertegne laksekonventionen; det er sket på et tidligere tidspunkt. Det er heller ikke mig, der i sin tid har truffet en beslutning om, at det var EF, der skulle have kompetence på fiskerilovgivningsområdet; det er også sket på et tidligere tidspunkt, før jeg fik indflydelse på det. Derfor hjælper det ikke noget, når man har vedtaget, at det er EF, der på vegne af Danmark undertegner laksekonventionen, og at EF har kompetence på fiskeriområdet, at man så siger, at så skal Danmark selv reagere. Vi er nødt til at bruge de regler, der nu engang er vedtaget i EF. Det var det, jeg sagde i mit første indlæg, at Danmark i virkeligheden ikke har mulighed for

det. De eneste muligheder, vi har for at lave national lovgivning på fiskeriområdet, er om lokale bestande, og her er ikke tale om en lokal bestand.

Derfor har vi øjeblikkelig, da vi blev opmærksom på dette fiskeri i Nordatlanten, informeret vores EF-partnere om det. Vi har holdt EF-Kommissionen orienteret om det, og i det øjeblik vi konstaterede, at der var én, der overtrådte EF-forordningen, har vi også rejst sag over for vedkommende.

Vi har også løbende holdt EF-Kommissionen informeret, og jeg må sige til hr. Arne Jensen, at det forholder sig altså ikke sådan, at vi venter på, at hr. Arne Jensen kalder mig i samråd eller stiller et spørgsmål. Vi arbejder i det øjeblik, vi kan se, der er et problem, og vi informerer dem, vi skal informere, og beder dem om at gå i aktion. Det gjorde vi også i forhold til EF-Kommissionen. Det var ikke på spørgsmålet om, at jeg havde været i samråd eller der havde været nogle ting fremme i pressen. Da vi så, at nu var tidspunktet til, at vi skulle bede EF-Kommissionen om at rejse dette spørgsmål i forhold til NASCO, fordi det er EF-Kommissionen, der er den kontraherende part, bad vi Kommissionen om at gøre det.

Jeg har ikke datoerne lige ved mig her, men dem vil jeg da gerne oplyse i udvalget. Jeg kan sige, at der skal være møde i NASCO i juni måned, som det også blev nævnt af CD's ordfører. Vi regner selvfølgelig med, at EF-Kommissionen vil forfølge dette spørgsmål.

Hvordan kan EF løse dette problem? Ja, jeg mener, at det kan løses ved, at NASCO retter henvendelse til Polen og Panama. Vi har allerede set, at Polen er ved at overveje at fremsætte lovforslag, der forbyder polske fartøjer at deltage i det pågældende fiskeri; Polen vil altså leve op til intentionerne i konventionen. Hvis man nu også kan få Panama til det samme, har man løst det grundlæggende problem.

Her vil jeg gøre opmærksom på en anden fiskeripolitisk interesse, vi har her, for det er ikke det eneste område, hvor vi oplever, at EF-fartøjer flager ud for at omgå EF-lovgivningen. Der er altså også andre områder, og vi har en fiskeripolitisk interesse i, at vi også får EF-Kommissionen til at gøre noget ved de andre områder. De bør også tage sig af de problemer, der er, hvis sydeuropæiske fartøjer flager ud til Panama og fisker i NATO-området oppe ved Canada for at omgå EF-reglerne.